

Datum 24 november 2015

Onderwerp: **STOP GESLEEP MET BABY-KALFJES OVER LANGE AFSTANDEN**

Geachte heer Atsma,

De kalversector in Nederland is Europa's grootste kalfsvleesproducent. Dat mag een economische prestatie van formaat zijn, maar de aanvoer van hele jonge kalfjes uit heel Europa naar de Nederlandse kalvermesterijen betekent ook onnodig veel dierenleed en onverantwoorde ziekterisico's voor dier én mens. Daarom doen wij een klemmend beroep op u als voorzitter van de stichting Brancheorganisatie Kalversector: Stop het gesleep met baby-kalfjes over lange afstanden.

In Nederland worden jaarlijks meer dan anderhalf miljoen kalveren gemest en geslacht. Naast pasgeboren kalfjes uit de melkveehouderij in Nederland, Duitsland en België komen er ook een kwart miljoen kalfjes uit landen als Letland, Polen en Ierland.

- De kalfjes zijn nog zuigelingen en hun afweersysteem is nog niet volgroeid, als ze nauwelijks 14 dagen oud op transport naar Nederland moeten.
- De baby-kalfjes worden van de melkveebedrijven opgehaald en via veemarkten en verzamelcentra met vreemde soortgenoten gemixt en gesorteerd tot er voldoende zijn voor een volle veewagen met aanhanger met bestemming Nederland.
- In de veewagen worden de kalfjes dicht opeen gepropt. Ze worden blootgesteld aan het lawaai en de trillingen van de wagen. En via kleppen en ventilatoren in de zijwanden van de veewagen worden ze onderweg blootgesteld aan weer en wind.
- Als een kalfje in de rijdende veewagen zijn evenwicht verliest en valt, wordt het door andere kalfjes betrappt en verwond.
- De zuigelingen, die van nature minstens elke 2 uur bij hun moeder horen te drinken, krijgen pas na 9 uur rijden tijdens een korte pauze van 1 uur, wat te drinken aangeboden. Maar de kalfjes zijn niet bekend met drinken via drinknippels. En in de overvolle veewagen kunnen de meeste kalfjes niet eens bij de drinknippels in de zijwanden van de wagen komen.
- Op de lange reizen uit Ierland en Oost-Europa moeten de kalfjes na 19 uur rijden op een halteplaats uitgeladen worden om 24 uur te rusten. Maar in de praktijk wordt de halteplaats menigmaal overgeslagen of te kort bezocht (want tijd is geld nietwaar) en wordt in één ruk naar Nederland doorgereden.

- Gezien het vorenstaande is het geen wonder dat de kalfjes bij aankomst op de kalverbedrijven in Nederland uitgeput en uitgedroogd zijn. Veel kalfjes hebben door de weersinvloeden tijdens de lange reis longontsteking en diarree opgelopen. Daarom is het ook geen wonder dat het gebruik van medicijnen, waaronder antibiotica, in de Nederlandse kalverhouderij zeer hoog ligt. En een hoog antibioticagebruik vormt door resistentievorming bij bacteriën niet alleen een risico voor de diergezondheid maar ook voor de volksgezondheid.
- De invoer van al die kalfjes van ver weg over lange afstanden zijn Russische Roulette met dierziektes; regelmatig dreigen met de kalfjes ook dierziektes als mond-en-klauwzeer en varkenspest in Nederland ingevoerd en verspreid te worden.

Met het afschaffen van de Europese melkquotering per 1 april 2015 groeit de melkveestapel en daarmee het aantal kalfjes beschikbaar voor de kalvermesterij in Nederland, Duitsland en België en komt er een nieuw argument bij om met aanvoer van kalveren uit verder weg gelegen landen te stoppen; er zijn steeds meer kalveren dichtbij beschikbaar, aanvoer over lange afstand is niet meer nodig om de kalverstallen in Nederland gevuld te krijgen.

De Nederlandse vleeskalversector heeft in het verleden wel vaker voor grote uitdagingen gestaan. Zo is zij op basis van afspraken met de Nederlandse Dierenbescherming van het individueel, hun hele leven opsluiten van kalveren in krappe boxen overgestapt op het houden van kalveren in groepen.

Opnieuw vragen wij u moed te tonen en de kalverbranche een stukje diervriendelijker te maken; stop met het aanvoeren van jonge kalfjes over afstanden langer dan 8 uur rijden.

Met vriendelijke groet,

Frank Dales,
Algemeen Directeur
Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren